

Lwengo Kids Foundation

Bakkerstraat 2
3882 AA Putten

tel. 06 1307 1167

mail: lwengokids@gmail.com

website: www.lwengokids.nl

rekening NL75 TRIO 0379 3857 67

t.n.v. Lwengo Kids Foundation, Putten

Reisverslag, november 2022

Na de nodige voorbereidingen vliegen we op 30 oktober naar Uganda. Door wat miscommunicatie rond het visum verlaten we als één van de laatsten het vliegveld in Entebbe, maar dan wacht ons ook een warm welkom door Joseph.

Het is zo'n beetje traditie geworden dat we de eerste ochtend in Uganda met onze oudste sponsorjongere Axum ontbijten bij ViaVia, ons overnachtingsadres. Hij is met zijn laatste term bezig en daarna zal hij het zonder de steun van Lwengo Kids moeten gaan waarmaken. Natuurlijk blijven we hem wel volgen. Voor ons ook een nieuwe fase en we gaan werken aan een "volgplan" voor onze eerste afgezwaaide studenten.

Later op de dag rijden we naar Masaka. Een warme reis van zo'n vier uur.

Op onze eerste dag in Masaka doen we de voorbereidingen voor het werk in Lwengo. Deze reis willen we 230 van de 233 kinderen bezoeken en omdat ze op verschillende scholen zitten, vraagt dat wel wat planning en geregel. Maar het komt goed en woensdag begint het werk in Lwengo.

We zien Primary 6 en 7. Primary 7 is aan het laatste stukje bezig. Ze bereiden zich voor, voor het Primers Leaving Exam de volgende week en dat is altijd erg spannend.

Nankasi Rosemary

Als we door Lwengo rijden op weg naar de eerste housevisits, zien we altijd veel kinderen die nog niet naar school gaan. Nu is het wel heel heftig, want als we uitstappen komt er een klein meisje naar Anthony toe en vraagt met een heel lief stemmetje of er voor haar ook een sponsor is zodat zij

ook naar Lwerudeso School mag Tsja, dat doet pijn, we willen wel, maar we kunnen niet altijd.

's Avonds doen we een oproepje op Facebook en Instagram en we kijken nog eens in ons eigen netwerk en vinden dan inderdaad een sponsor en twee erbij. Top! Hoe leuk was het om een paar dagen later het goede nieuws te gaan brengen aan Rosemary en haar moeder!

We hadden deze reis met een drietal meereizende sponsors gepland, maar door omstandigheden kon dat niet doorgaan. We zijn nu samen en hebben dus wel wat tijd over. Ik werk op mijn gemak de bezoeken uit en Pieter is druk met de bouw van het mortuarium dat nu eindelijk zijn eindpunt nadert.

Onze sponsorkinderen op St. Joseph Mary's Senior Secondary School Mbrizi

We hebben nu ook tijd en gelegenheid de scholen te bezoeken die wat verder weg liggen en tussen de helaas vele, vele regenbuien door, kunnen we veel kinderen zien.

Zo zien we op St. Joseph Mary's Senior Secondary School dat Brian opnieuw niet op school is. Brian is weer ziek en we horen dat hij psychisch in de war is, last heeft van demonen. Ik kijk zijn historie nog eens na en zie dat hij bij zijn examens op Primary 7 best laag scoorde. We stellen aan Anthony voor

dat hij beter af zou kunnen zijn op Vocational School (Praktische Beroepsopleiding). En met dat voorstel gaat Anthony naar Brian. Brian wil heel graag naar Vocational School en een opleiding in metaal-bewerking gaan doen. In het nieuwe schooljaar, dat aankomende januari weer begint, gaat hij daar naar toe. Hopelijk is hiermee het probleem opgelost en daar worden we allemaal blij van!

We gaan even kijken bij ons Health Center. Daar is inmiddels gewerkt aan de verloskamer, waar we helaas geen foto's kunnen maken omdat daar een moeder ligt te rusten.

We worden blij van het schone drinkwater dat er door de elektrische waterpomp nu altijd zal zijn. Een dergelijke pomp willen we ook graag bij school omdat de handpomp daar regelmatig kapot is.

Naast veel regenbuien hebben we ook regelmatig geen stroom, waardoor op een gegeven moment de laptop totaal leeg is en mijn werk dus stopt. Ook dat kan allemaal in Uganda!

Het zijn vermoeiende dagen, maar we doen veel goed werk. Zo zijn we bij Henry geweest op de Vocational School voor jongeren met een beperking. Hij wilde heel graag leerbewerking gaan doen en hij heeft al een aantal paar slippers gemaakt, waar hij supertrots op is. Zijn eerste paar heeft zijn moeder gekocht en hij wordt helemaal blij als zijn tweede paar gemaakte slippers om mijn voeten past en natuurlijk koop ik die! Hij is er zo trots op! Het was een goede keuze om hem op deze school te plaatsen.

Ssempebwa Henry

We gaan ook bij Rihana op bezoek, een zwaar lichame-lijk en geestelijk gehandicapt meisje dat we destijds geplaatst hebben bij Mary Kabito op de Kakunya Junior School. Als we daar aan komen rijden, zien we een jongen alleen in het gras zitten met een zwerm aan vliegen op en om hem. We lopen het gebouwtje door. Links en rechts slaapzaaltjes waar we van schrikken. We komen op de binnenplaats en daar zit Rihana met Mary en nog een paar andere zwaar gehandicapte kinderen op de grond bonen te doppen. Achter hen ligt een wit zeil, dat zwart ziet van de vliegen.... De kinderen en Mary zelf zien zwart van de vliegen. Ik zie zelfs Anthony hiervan schrikken. Dit hebben we echt nog nergens gezien. Rihana is blij ons te zien en lacht naar ons. Maar de lach is snel weer weg. Mary zelf lijkt de vliegen normaal te vinden,

maar wij beslissen ter plekke dat Rihana hier snel weg moet. Mary neemt haar en ons mee naar binnen; in elk geval zijn daar veel minder vliegen. Rihana laat ons op bevel van Mary zien dat ze in een brug iets heeft leren lopen, maar is dat dan het belangrijkste? Als we haar vertrokken koppie zien... we hebben er een heel slecht gevoel bij.

Namayanja Rihana

We rijden het zandpad af naar de hoofdweg en daar zet Anthony de auto aan de kant. Even bijkomen en bedenken wat te doen. Eerst belt hij de Health Officer van het district, die toezegt polshoogte te gaan nemen. Met tranen in mijn ogen rijden we verder, bedenkend dat we hier heel snel een oplossing moeten vinden. Op 25 november gaan de scholen dicht i.v.m. de vakantie en gaan de kinderen naar huis. Anthony haalt Rihana dan altijd op, maar we besluiten haar niet meer terug te brengen naar Mary.

Wat goed dat we monitoren en ter plekke de problemen zien en oplossingen kunnen bedenken. We bezoeken de volgende dag een plek waar ook kinderen met een handicap leven. Ziet er al een stuk beter en hygiënischer uit. Ook zou een oplossing kunnen zijn dat Rihana in een gezin geplaatst wordt waar ze liefdevol opgevangen en verzorgd wordt.

We gaan er met Anthony over nadenken en een oplossing komt er zeker!

Gelukkig zijn dit uitzonderingen. De meeste kinderen zijn gezond, zien er goed uit en hebben het naar hun zin op school.

Voor het eerst rijden we naar het Homeland College Kyotera (Secondary School) waar we Oliver en Gaudencia bezoeken. Zij zijn daar naar

toe gegaan omdat er nog meer familieleden op school zit en het een goede school is. Het is een behoorlijk eind rijden over de rode, zandweg met de veel plassen en drempels. De meiden doen het goed op school en hebben het naar hun zin. We rijden via een andere, bijna nog slechtere weg terug naar huis en bedenken dat het anders moet.

We krijgen steeds meer kinderen op Secondary Schools en we moeten er in overleg met Anthony een aantal selecteren waar de sponsorkinderen uit kunnen kiezen, zodat de kinderen op Secondary Schools voor Anthony te monitoren blijven. We bedenken ook hier weer een goed werkplan voor.

Op een volgende "office"- dag schijnt eindelijk de zon! We nemen het ervan en gaan met een boek even genieten van een vrije ochtend!

Nog zo'n lange tocht maken we naar Fred. Hij volgt in Rakai de opleiding voor nurse (broeder). Rakai ligt zo'n 60 km verderop, maar is ongeveer 1,5 uur rijden over de bekende rommelige wegen. Maar het is de moeite meer dan waard. We zien waar Fred studeert, werkt en woont. We zijn er blij mee! Hij moet hard werken en heeft zijn laatste tentamen net gehaald. In december moet hij weer examen doen en als hij alles haalt is hij in juni klaar en heeft hij zijn certificaat. Dan moet hij zo'n 1,5 jaar ervaring opdoen en vervolgens wil hij zijn diploma halen. Fred is duidelijk een jongen voor ons volplan dat nog verder uitgewerkt wordt.

Hij vond het geweldig dat wij er waren en wij eerlijk gezegd ook!

In gesprek met Mulema Fred in de prachtige tuin van Rakai Community School of Nursing

We hebben schoenen gekocht voor Innocent. Hij heeft een paar jaar geleden een ernstig ongeluk gehad en is een aantal keren geopereerd. Het gaat heel goed met hem, maar hij sleept nog met zijn been en heeft een lamme arm. Ik zie hem weglopen en naast dat hij zijn been meesleept, sleept hij ook nog een halve schoen mee..... Tsja... Pieter schudt 40.000 UGX (= ongeveer € 10,--) uit zijn zak en Pauline, juf op school, gaat goede schoenen voor hem kopen. De andere dag komt hij ze vol trots laten zien! Ook weer opgelost!

Lukyamuzi Innocent komt zijn nieuwe schoenen laten zien

Kasiita Joseph

Joseph Kasiita, ons albino sponsorjongetje, baart ook wat zorgen. Hij ziet slecht in de verte, heeft problemen met schrijven, maar heeft een hoog IQ. Een bijzondere combinatie. Eigenlijk moet hij een bril hebben, maar hij wil niks. Want hij is al anders en dan wordt er nog meer anders, want wie draagt er nou een bril in

Uganda! Op zijn school in ieder geval niemand. We laten het maar zo, snappen het ook wel. We houden hem in de gaten, misschien straks toch een bril, als hij wat ouder is.

Op Nakyenyi Secondary School zien we Rodgers. Alle jongeren gaan intern, maar voor Rodgers is dat lastig omdat hij ook voor zijn kreupele oma moet zorgen. Hij loopt elke dag 1,5 uur naar school en 's middags weer 1,5 uur terug naar huis waar oma wacht op zijn hulp. Dan ook nog je huiswerk maken. Vorige keer bedacht Anthony een fiets voor hem te kopen. Op mijn vraag of die er inmiddels was, kreeg ik een ontkennend antwoord.

Een beetje geïrriteerd vroeg ik waarom dat nog niet was geregeld. U begrijpt het al: geen geld... Een mailtje naar de sponsor en het was gefixt. Direct de andere dag hebben we voor Rodgers een mooie fiets aangeschaft.

oma en Ndalike Rodgers met nieuwe fiets

Iets heel anders: we hebben voor onze reis kennis gemaakt met onze collega's van Stichting Kinonikids. Zij doen het zelfde werk als wij, maar wat kleinschaliger op een veel grotere school. We zijn er gaan kijken en we maakten kennis met Caphas en Edith. Edith is de directrice van de school en echtgenoot van Caphas. Hij heeft werk buiten school, maar weet wel alles van de school en we kregen een leuke rondleiding. Deze school heeft ruim 900 kinderen waarvan er 86 in sponsoring zijn. Hier brengen ook de rijkere gezinnen hun kinderen naar toe, waardoor er meer inkomsten zijn. Wij kennen dat op "onze" school helemaal niet. We waren daar met Anthony en met elkaar hebben we weer mooie ideeën voor de eigen school opgedaan!

Deze school heeft de kleuterklassen een beetje apart gehouden. Op de foto zijn de kleintjes net aan de lunch begonnen. Pap en bonen. Een zeer aandoenlijk gezicht, dat ik graag met u deel

Eetzaal waar de kleuters aan het eten zijn van hun heerlijke posho with beans!

(posho is pap van maïsmeel aangemaakt met water. Alle kinderen krijgen dat iedere dag op iedere school te eten. Op Lwerudeso gaat er soms een beetje melk bij als de 3 koeien melk gegeven hebben.

Het is voedzaam en goedkoop, maar natuurlijk heel éénzijdig)

Caphas, Anthony, Pieter, Marga en de beveiliging voor de poort van APEX Primary School

We namen afscheid en hebben het gevoel dat we weer nieuwe vrienden gemaakt hebben en het zeker zinvol om ervaringen met elkaar te delen.

We hebben ook zeker wel de zon gezien en tijdens ons "veldwerk" hebben we eigenlijk bijna geen regen gehad.

Helaas is het de volgende dag wel weer mis met het weer als we een office-dag hebben en Anthony en Joseph naar Kampala rijden om daar wederom hun visum te regelen voor hun reis van februari 2023 naar Nederland waar we allemaal zo naar uitkijken.

Zij keren 's avonds laat vermoeid, maar tevreden terug. De aanvraag lijkt nu wel gehonoreerd te En dan is de laatste dag aangebroken. We kijken terug op drie goede weken. We hebben veel gezien, veel problemen kunnen delen en op kunnen lossen en zijn weer zo dankbaar dat we dit werk kunnen doen.

Wij gaan uitrusten en alle plannen uitwerken. U hoort binnenkort weer van ons via de Nieuwsbrief.

Lieve groet,

Pieter en Marga Streefkerk